ISSN 0132-4462.
№ 4 2000
КВІТЕНЬ

перець

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

Мал. В. АДАМОВИЧА

Мал. В. ПОПОВА

Мал. О. КОХАНА (тема А. Василенка)

— Хлопці, привіт! Підходьте, я свій долар відмиваю!

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— А я сказав йому: «Струнко!»
— А я сказав йому: «Вільно!»

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

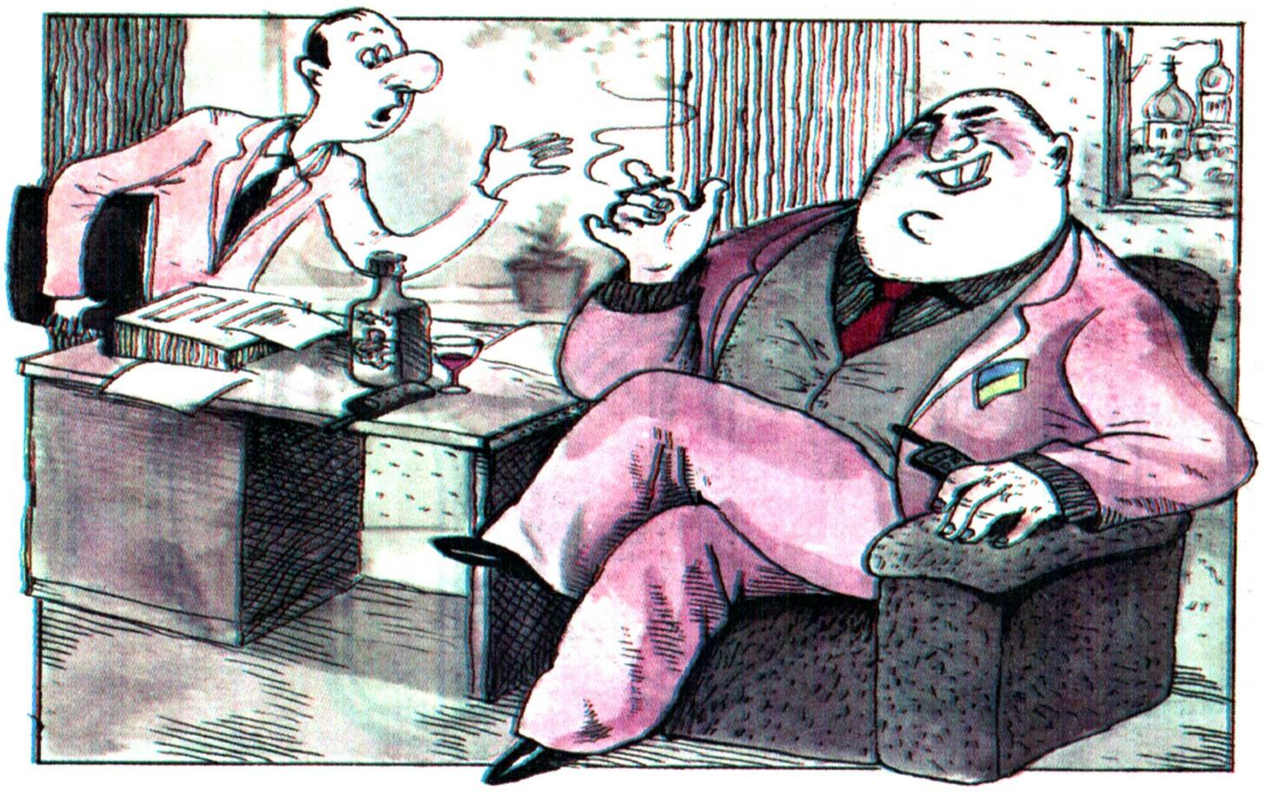

— Чули, скасовують депутатську недоторканість?!
— Хотів би подивитися на того, хто до мене доторкнеться...

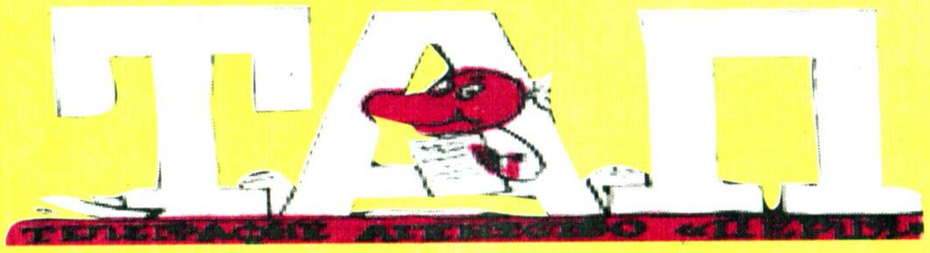

ЗАХИЩАЙТЕСЯ САМІ

Як передає наш київський кореспондент, Всесвітній день захисту прав споживачів, недавно відзначений громадськістю столиці, ввійде в нашу історію тим, що того дня в столиці не було зафіксовано жодного обважування, обрахування чи недоливу. І не тому, що в цей день ті, які регулярно обважують, не доливають і обраховують, раптом зробилися чеснягами, а тому, що ті, котрі фіксують обважування, недоливи і обрахування, тобто контролери Київської спілки захисту прав споживачів святкували. Святкували своє рішення створити партію захисту споживачів. Відтепер вони, мабуть, захищатимуть нас виключно за політичною приналежністю. Вступив до партії? Підтримуєш її матеріально? Буде захист. Ні? Тоді, як той казав, звиняйте. Захищайтеся самі!

ПЕРЕДЧАСНА РАДІСТЬ

Цілих два тижні раділи наші громадяни постанові Кабміну про зменшення кількості держчиновників та автомобілів, що їх обслуговують. Та й було чого радіти. Як урочисто сповістили всі офіційні джерела інформації, в такий спосіб уряд збирався зекономити бюджетних грошей аж на 72 мільйони гривень. Проте за два тижні уряд узяв та й передумав. І видав нову постанову, якою тепер уже збільшив кількість чиновників майже на ту кількість, на яку її два тижні тому зменшив. А щодо персональних автомобілів, закріплених за держслужбовцями, то, згідно з новою постановою, їхня кількість тепер зросла до цифри, яка на чотирнадцять відсотків більша, ніж була до скорочення.

ЯК ТЕПЕР НАЗИВАТИ?

За повідомленням наших кореспондентів, транспортники перебувають нині у глибоких роздумах. Вони вирішують, як називати сьогодні наш транспорт? Адже до останнього глобального подорожчання плати за проїзд він називався громадським. Бо перевозив громадян. А тепер, як ми знаємо, пересічним громадянам проїзд у такому транспорті вже не по кишені. Оскільки їхніх зарплат, не кажучи вже про пенсії, хіба що на проїзд і може вистачити!

ДИЛЕМА

Скільки гарячої води витрачає людина під час миття? В усіх цивілізованих країнах на це питання відповідають за допомогою спеціальних лічильників. У нас же за відсутністю останніх норму встановлює комунальне керівництво. У переважній більшості регіонів така норма коливається від ста вісімдесяти до двохсот літрів на людино-день. А от хмельницькі комунальники беруть із споживачів гарячої води плату з розрахунку — триста літрів на душу. І от хмельничани чухають потилиці, вирішуючи дилему: чи їх вважають такими брудними, що встановлюють майже подвійну норму води для відмивання, чи, навпаки, мають за чистьох...

Сатиричні мініатюри

ЗНАЙ НАШИХ!

«Недосяжна» в нас і нині
бабуся Секлета,
бо поширює новини
швидше Інтернету!

МАЄМО, ЩО МАЄМО

Маємо, що маємо,
добродії:
те, що залишилося
від злодіїв.

МАСШТАБНІСТЬ

Наш кабінет міністрів у ці дні
не втратив ще масштабності і злету...
То лиш для виду кабінет той в однині,
а там — ой, як багато кабінетів.

Григорій ТЕСЛЕНКО.

Мал. О. КОХАНА

ІРОНІЗМИ

- *Скажи мені, де працюєш, і я скажу, скільки місяців ти не отримуєш зарплату.*
- *Броньований «Мерседес» — не розкіш, а вимушений засіб пересування для тих, хто в ній купається.*
- *Людина й справді звучить гордо, якщо вона не гола й не голодна.*
- *Там, де суддею є Бог, адвокатам загрожує безробіття.*

Борис СЛЮСАР.

- *Орли на престол залітають, плазуни — заповзають.*
- *Ми хотіли наздогнати Америку. Але бігли не в той бік.*
- *Якби до його прав та ще й розум.*
- *Турботливих чоловіків нема. Якщо вірити їхнім жінкам.*

Микола ГЕРАСИМЕНКО.

Усмішки з конверта

ЧЕРЕЗ ВЕЛИКУ КИТАЙСЬКУ

— Пане докторе, я можу бачити навіть через Велику Китайську стіну. Як лікуватись? Що порадите робити?

— Для початку ви можете перерахувати китайців...

Флоріан БОДНАР.

РОЗМІНЯЙТЕ

Продавець до покупця:

— Я не можу відпустити вам товар на ваші двадцять гривень.

— А це чому?

— Бо вони фальшиві.

— Тоді розміняйте.

ДУРНІ

Рахівник до обліковця:

— У тебе на спині написано «дурень».

— А у тебе на лобі.

ЩОСЬ НЕ ТЕ

На весіллі жінка пошепки повчає чоловіка:

— За столом у гостях треба поводити себе культурно.

— Як?

— Не класти лікті на стіл, не сьорбати, виделку тримати у лівій руці, ложку у правій...

— Зачекай, зачекай, ти щось не те говориш.

— Чому?

— А склянку чим я буду тримати?

Іван МАРТИШКО.

СЕРЦЕ КРОВ'Ю ОБЛИВАЄТЬСЯ

У природничому музеї стоять два чоловіки:

— Ну просто серце кров'ю обливається, коли бачу цих заспиртованих тварин.

— Так там усього три жабки...

— Саме тому й обливається. Жабок три, а спирту — літрів із десять!

Павло РАДЧЕНКО.

Мал. О. ГУЦОЛА

Мал. В. АДАМОВИЧА

Мал. А. АНДРЕЄВА

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема А. Василенка)

— Хочеш, я тобі анекдот із чорного гумору розповім?..

ВАКАНСІЯ

ГУМОРЕСКА

Час узяв своє: приступилася і наша громада організовувати комерційне господарство. Сучасне. Тобто саме господарство вже є, немає путнього керівника. Наш місцевий ентузіаст, депутат Колошва й каже:

— Давайте оберемо керівником учителя Бондарчука. Чоловік грамотний, шанований.

Учитель уперто віднікувався, але ж умовили. Печатку вручили.

Покерував трохи Бондарчук — нема діла.

— Потрібен чоловік рішучий, строгий,— пропонує Колошва. — У нас у громаді відставний військовий є. Акурат полковник!

Умовляємо полковника, а він — ані руш. Та якось затягли його до керівного крісла, печатку в руку всунули.

Покомандував відставник, покомандував — нема толку.

Ми трохи й засумували. Бувальці торочать:

— Не те чинимо. Потрібні інші кадри.

Активіст Колошва бідкається:

— А де ті кадри знайдеш? За старих часів такі кадри по тюрмах сиділи.

Почали ми шукати бізнесові кадри. Конкурс на вакансію оголосили.

Ідуть до нас претенденти. Ми й питаємо:

— У тюрмі сидів?

— Не сидів.

— То й бувайте здорові!

Аж оце трапився один, з відповідним досвідом для комерції. За якесь кишенькове діло у в'язниці півроку чи й рік відсидів. Навіть документа показав — наколку на грудях.

Залучили ми його до комерційної справи. Покрутився чоловік там і сям, з'їздив туди-сюди, якісь невидимі зв'язки налагодив. Але нема зрушень. Тільки гроші розтринькав.

— Не той досвід,— хитають головами наші бувальці. — Що там півроку чи рік відсидів. Якби років із п'ять!

Почали ми шукати претендента з великим досвідом. Не видно серед наших такого. Наполегливий Колошва навіть у район з'їздив, покрутився у тамтешніх колах. Повернувся засмучений.

— Таким кадрам,— каже,— що по п'ять-сім років відсиділи, тепер не до нас. Такі кадри,— зітхає,— у велику політику подалися...

Іван КИДРУК.

м. Рівне.

СПІВАНКИ

Разом вже не будем спати,—
Каже Федь до Натки,—
Бо держава буде брати
Вже й за це податки.

* * *

«Прожитковий» кошик нині —
То кумедія одна,
Пропонують людям нині
Кошика, але без дна.

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.

* * *

Ой посію під віконцем
Для милого гречку:
Нехай скаче він у неї
Отут, недалечко...

* * *

Знов щебечуть соловейчики
Біля хати,
Я ж думала: в телевізорі
Депутати.

Марія ЗАЄЦЬ.

Мал. Е. ЛІЩЕНКА

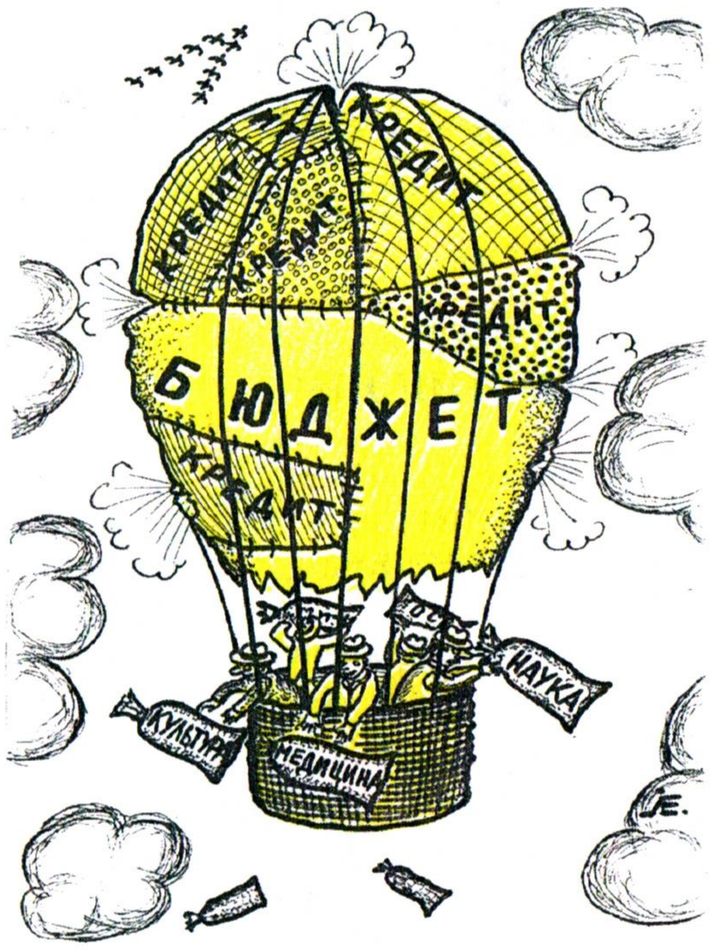

АПТЕКАР ЛЮПУС

Вечірня казка для дорослих

Коли у Казковому Лісі почалися реформи і капіталізація, всі лісові урядовці заходилися щось приватизовувати. Слон приватизував скляний завод, Лисиця — птахоферму, Заєць — капустяне поле і так далі. А Вовк несподівано для всіх приватизував аптеку. Ти диви!— дивувалися всі.— Тільки і чути: «Вовчі закони! Вовча вдача! Злий, як вовк! Навіть древні, коли хотіли підкреслити звірячі людські стосунки, говорили: «Гомо гоміні люпує ест!» (тобто «Людина людині — вовк!»). А тут Вовк — аптекар! Яким гуманістом виявився Люпус наш дорогий! Про здоров'я всіх мешканців Лісу дбає, ліки дістає з-за кордону найсучасніші, найефективніші...

Аж тут якраз тяжко занедужав пеньок, як тепер кажуть, тобто пенсіонер Ховрашок. Лікар Осел приписав йому препарат «Антихворобін-форте». Узяла Ховрашиха рецепта в зуби, побігла до аптеки. Подивився аптекар Вовк на рецепт, лагідно всміхнувся, аж язик вивалився.

— Ага!— каже,— Є, є такий препарат у мене! Будь ласка! Платіть, пані Ховрашихо, гроші, беріть препарат, лікуйте нашого дорогого пенсіонера Ховрашка!— і назвав суму.

Ховрашиха як почула — беркиць!— і впала, зомліла.

Дав аптекар Вовк понюхати їй нашатирного спирту, очуняла Ховрашиха. Заплакала, застогнала:

— Пане Люпусе! Та шкури всієї нашої ховрашкової родини менше варті, ніж отой «Антихворобін-форте»!

— А нащо мені ваші паршиві шкури? Вони й справді нічого не варті. Гроші платіть! Я не шкуродер! Я аптекар!.. До речі, з вас і за понюх нашатирного спирту належить!— і теж назвав суму. Правда, значно меншу.

Заплатила Ховрашиха за понюх нашатирного спирту і, хитаючись від горя, подибуляла додому — лікувати свого «пенька» Ховрашка цілющими травами, які безкоштовно зібрала у Казковому Лісі.

От тобі й гуманіст-аптекар! Люпус — він люпус і є! Вовк! Не помилялися древні!

На добраніч, дорогі читачі дяді й читачки тьоті! Здоров'я вам і ще раз здоров'я!.. Не хворійте, будь ласка! Хай вас Бог береже! І ви самі себе бережіть! Бо ліки зараз, ой, дорогі! Особливо найсучасніші, найефективніші, закордонні!

Всеволод НЕСТАЙКО.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

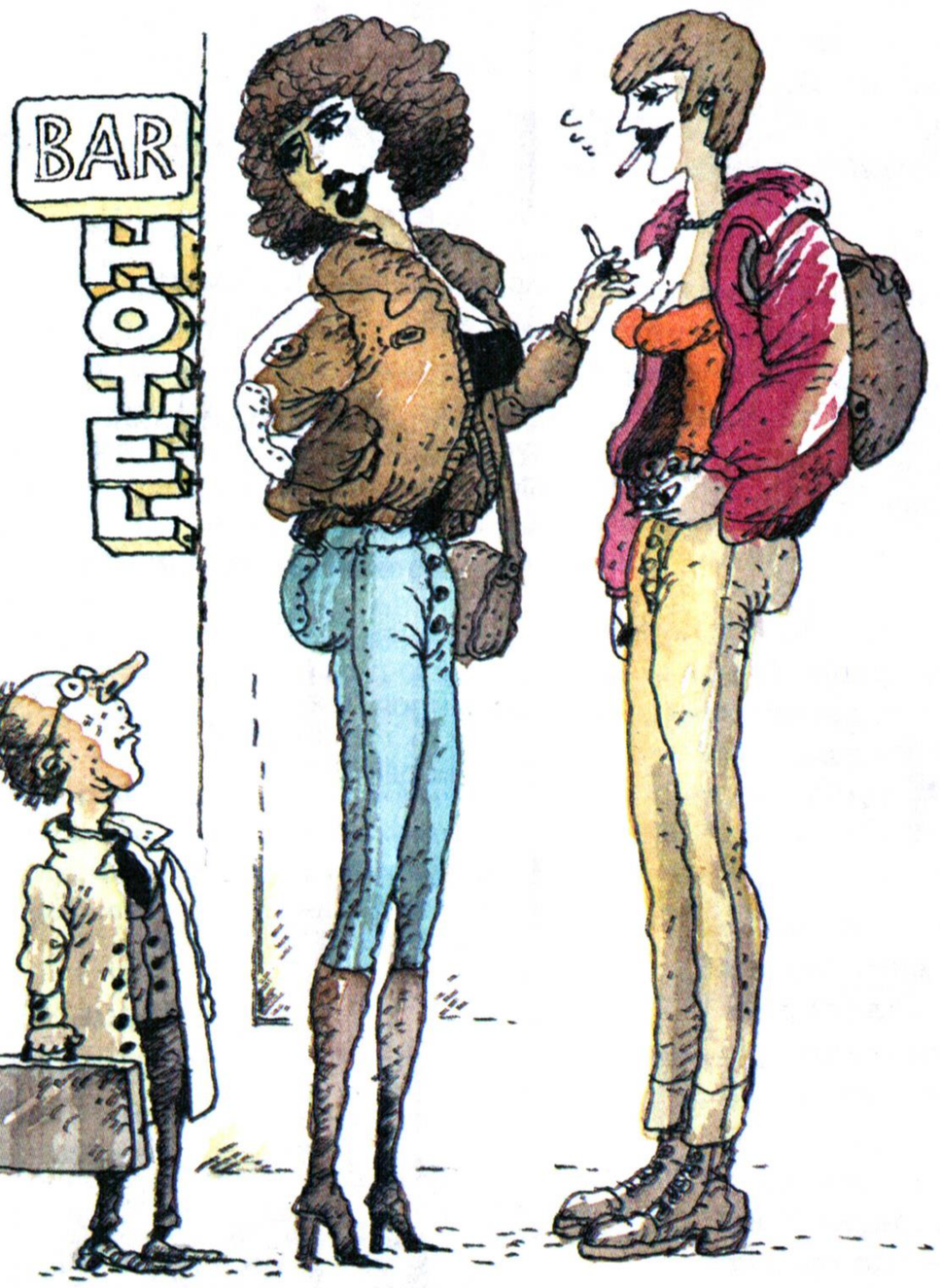

— Любов за бартером, кажеш? А що ж у тебе є — показуй!

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Перед вами, світилами вітчизняної та світової науки, поставлено грандіозне завдання: як вижити кадрам у таких важких умовах...

Мал. В. ШИРЯЄВА

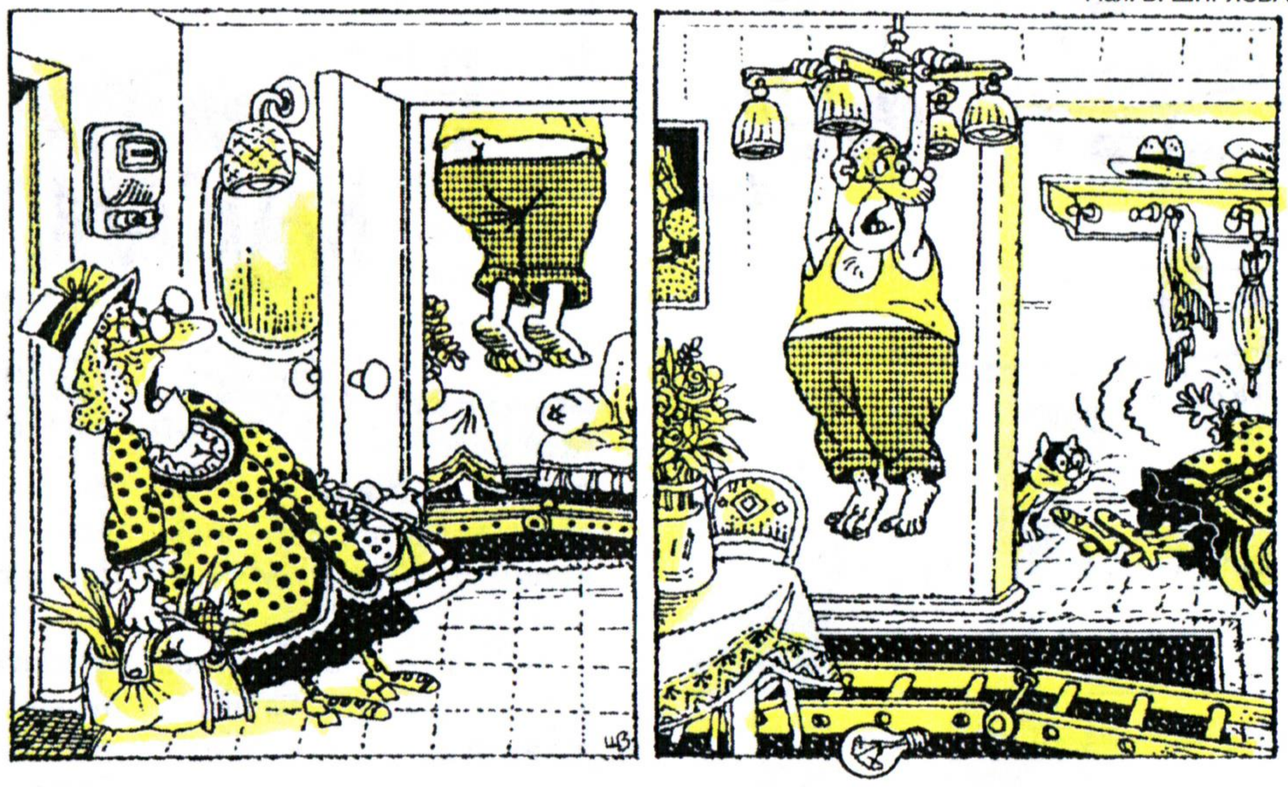

ОПИСКИ-САМОПИСКИ

БРА**Г**ОНЬЄРИ.
ВИЛА АВТОРИТЕТУ.
С**Н**ІКЕР ВЕРХОВНОЇ РАДИ.
М**У**РАТОРІЙ.

Митрофан ГРИЦЕНКО.

БОКАЛЬНЕ ТРІО.
ВІЧНИЙ Д**Ж**ИГУН.
ДУЛЬОВА НІЧИЯ.
НІНА УПОВІЛЬНЕНОЇ ДІЇ.

Іван МАРЧЕНКО.

ЖІНОЧА ЛОГІКА

УСМІШКА

У взуттєвому магазині молода жінка довго підбирала собі туфлі.

Нарешті вибрала з добрячими каблуками. Продавець трохи здивувався і чемно зауважив:

— Пані, вибачте, але мені здається, що на ваші елегантні ніжки краще б підійшли ось ці — з високими каблуками-шпильками...

— Не треба!— Рішуче відхилила пропозицію молодиця.— Мені треба такі, як я вибрала, щоб мій норовистий чоловік і не подумав вислизнути з-під каблука.

Олександр ГАМАНІН.

м. Київ.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

ВІРУС — людина, яка вірить усьому.
САДИСТ — садівник.

Ніна ГЕРАСИМЧУК.

ГУБИТЕЛЬ — олівець для фарбування ґуб.
НЕБОГА — атеїстка.
БЕЗДАРА — гість без подарунка.
ТАТУЮВАННЯ — усиновлення.

Петро ЛЯШЕНКО.

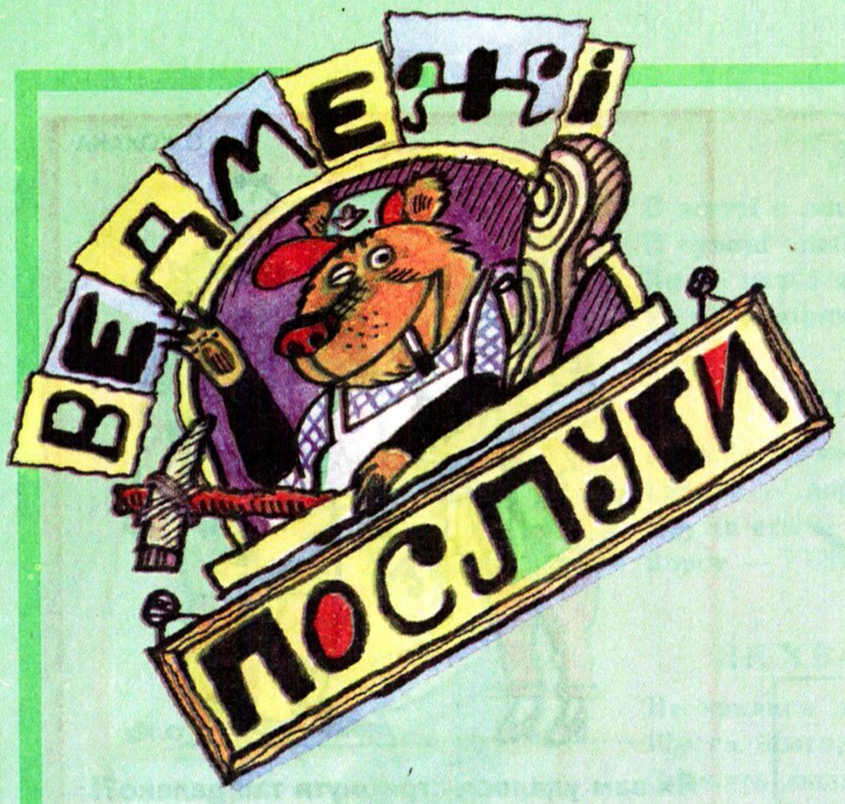

ПОСМІШКА ФОРТУНИ

Юрій Семенович Павліковський кинув одночасно пити і палити. Бо не було за що. Його скоротили, і кілька місяців він сидів без грошей. Хотів було продати дачу, щоб заплатити квартплату за півроку, як раптом біля метро якась дівчина мало не силоміць всучила йому папірець. Фірма «Локо» пропонувала роботу з цілком пристойною зарплатою — від п'ятдесяти доларів на місяць.

Наступного ранку Юрій Семенович уже сидів в офісі за вказаною адресою і не вірив своїм вухам. Після ознайомлення з його анкетними даними йому пропонувалося місце... генерального директор фірми.

— Може б, спочатку взяли мене заступником, бо раптом не виправдаю вашого високого довір'я?— ошелешено бурмотів Павліковський.

— Ні, ні,— рішуче заперечили йому.— Ви той, кого ми давно шукаємо. Не хвилюйтеся, на перших порах допоможемо...

Йому й справді допомагали. Розповідали, які документи він має підписувати, як мусить поводитися в тій чи іншій ситуації. Дякували за роботу преміями і підвищенням зарплати.

Фортуна явно посміхалась Юрієві Семеновичу. І коли одного разу до його кабінету завітала податкова поліція, він навіть не захвилювався. Бо вірив — усе, що він робив, було не протизаконне. Податківці розтлумачили йому, що «керована» ним фірма заборгувала сотні й сотні тисяч гривень, а оскільки цінного майна фірма не має, то тепер доведеться йому, директорові, а отже, матеріально відповідальній особі, відповідати за борги фірми власним майном. Тобто своєю трикімнатною квартирою і дачею.

І хоч громадянин Павліковський чудово знав повчальну історію про сир і мишоловку, але, як дехто з нас, згадав її лише тоді, коли сам опинився в пастці.

В. ЗУБИЛО.

м. Київ.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Операція пройшла успішно. Правда... хворий помер...

ЗА ОБ'ЯВОЮ

Об'яви про трудовлаштування за кордоном друкуються сьогодні мало не в кожній газеті. Тож нема нічого дивного в тому, що Миколі Яковичу Саєнку одна з таких потрапила на очі. Фірма «Статус» повідомляла, що трудовлаштує будівельника в Чехії з окладом чотириста-п'ятсот доларів на місяць.

Зв'язавшись із фірмою, Микола Якович дізнався, що його фаховий рівень цілком відповідає вимогам, що йому гарантована доставка до місця роботи, а там — зарплата і житло. І що йому за все це треба лише заплатити фірмі шістсот п'ятдесят доларів.

Позичив у родичів, знайомих і заплатив. А одержав квиток до Львова. Там, сказали, повезе інша фірма, з якою ми співпрацюємо.

У Львівській фірмі видали Миколі Яковичу автобусний квиток до Праги, розповіли, до кого там звертатися, і побажали успіхів.

А от у Празі дуже здивувалися, коли будівельник Саєнко розповів про мету свого приїзду. Сказали, що будівельників у них і так вистачає. І порадили поїхати на якусь віддалену від столиці будову, де начебто потрібні робочі руки.

Врешті-решт Микола Якович таки влаштувався з окладом в сто доларів, з яких у нього щомісяця вираховували за проживання в бараку — шістдесят. Багато місяців довелося йому «вкалувати», щоб заробити собі на зворотню дорогу...

І ось уже півроку, як судиться він з фірмою «Статус», аби повернути собі бодай частину грошей, які заплатив за таке трудовлаштування.

Г. ТАРАН.

м. Київ.

Мал. В. ШИРЯЄВА

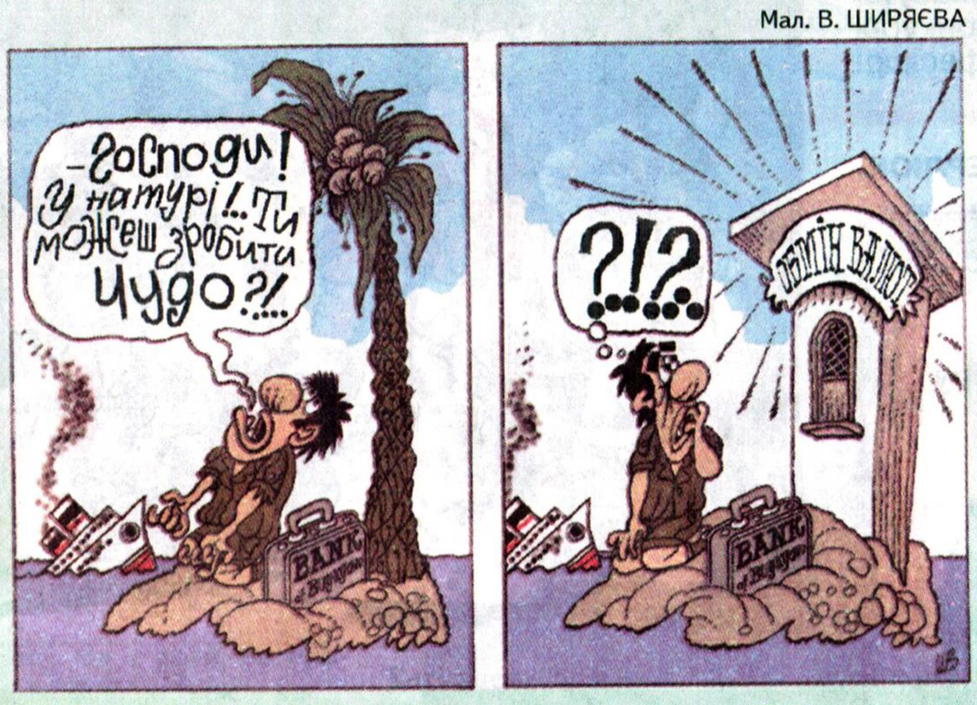

ДЕЛІКАТНИЙ МОМЕНТ

У статусі приватного підприємства «Кенон» перераховано послуги, які воно має надавати клієнтам. Але серед них не зазначено тієї, яку зажадала Марина Фількова. Вона замовила послугу делікатну — прослідкувати за її чоловіком, щоб довести його подружню невірність. Про зради чоловіка вона знала, але їй бракувало підтвердження документального.

Враховуючи складність замовлення і високий гонорар, обіцяний клієнткою, за справу взявся сам хазяїн фірми Вадим Орестович Гуреєв. Протягом кількох місяців він докладно розповідав Марині про кожен крок її чоловіка: де і з ким був, що і як робив. Але цього жінці було замало, вона вимагала, як ми вже знаємо, документального підтвердження. І Гуреєв, озброївшись кінокамерою, спробував його добути.

Ця спроба закінчилася для нього трагічно. Чоловік Марини, Дмитро Адамович Фільков, помітивши за собою «хвіст», не довго думаючи, відібрав у Гуреєва кінокамеру. І тут же розбив її вщент. Те ж саме він хотів зробити і з її хазяїном. Але Гуреєву пощастило. Він відбувся «відкритою черепною травмою та переломом руки і ребер».

Ця історія наводить на думку про виняткову загадковість жіночої душі. З одного боку, начебто здійснилася мрія Марини. Має вона нарешті оте «документальне підтвердження», оскільки вся ця історія зафіксована в міліцейському протоколі. З іншого ж боку, в заяві на ім'я слідчого вона просить не карати свого чоловіка, бо «в принципі — він хороша людина».

З. ТАЛЧЕНКО.

м. Одеса.

Мал. В. ШИРЯЄВА

ВІЗИТ ТЕЛЕМАЙСТРА

Мешканці центрального району Сімферополя — вулиць Дзержинського і бульвару Франка, почувалися ображеними. Їх не охопили кабельним телебаченням. А оскільки їм теж хотілося дивитися програми не лише місцевих телеканалів, то й писали вони листи до мерії та місцевих газет, вимагаючи виправити несправедливість.

І от якось радість прийшла і на їхні вулиці — в будинках з'явилися об'яви про те, що у зв'язку з проведенням кабельного телебачення їх просять бути вдома в такий-то день, о такій-то годині.

І були вони вдома, очікуючи на візит телемайстра, заплатили за проведення кабелю та абонентну плату за два місяці наперед.

І почали чекати, коли ж нарешті ще дванадцять програм з'являться в їхніх телевізорах.

Не з'явилося ні програм, ні телемайстрів. Натомість з'явилася підозра, що їх ошукали. Почали згадувати, що ніхто їм ніяких квитанцій не видавав, та й майстри поводилися якось дивно — торгувалися, намагаючись здерти з кожного побільше.

Тепер тих «телемайстрів» розшукує міліція. А ошукані власники телевізорів сумно дивляться місцеві телесюжети, сподіваючись, що колись кабельне телебачення дійде і до них.

В. САВЕНКО.

Крим.

Мал. Е. ЛІЩЕНКА

АЙ-Я-ЯЙ!

УСМІШКА

Ах! Ах! Ах! Яке нещастя, збилися ваги! Жіночко, величезне вам спасибі, що підказали! Навіть не знаю, як вам віддячити, ви — моя благодійниця, моя рятувальниця, я перед вами в неоплатному боргу!..

Цей шматочок запліснявілий? Не може цього бути! Так, справді... І як таке могло статися?! Адже я завше вибираю покупцям все найкраще. Ну ви, дідусю, молодець, уздріли, ніколи б не подумала, що ви ще щось бачите. Дай вам, Боже, здоров'я та довгих-предовгих років щасливого життя!..

Я вас обважила? На двісті грамів? Вибачте, шановний, задивилась на ваш модерний костюмчик. Він вам надзвичайно личить, ви у ньому наче Бельмондо, я вас ледве з ним не сплутала. Вже йдете, поспішаєте, ну, тоді до побачення, дякую за покупку!..

Кому неправильно дала здачі? Вам? Мабуть, дала зайве, колись моя щедрість мене розорить, як то кажуть: нашим салом та по нашій шкурі. Недодала? А-я-яй! Ганьба! Хоча, з іншого боку, калькулятори, і ті помиляються. Приходьте до нашого супермаркету ще, ми завше раді покупцям, високу культуру обслуговування гарантуємо!..

Напишете на мене скаргу? Пишіть, люба, покупець завжди правий. Але невже ви не бачите, яка я добра, ввічлива, чуйна? Мабуть, недаремно на міжобласному шоу-конкурсі мене визнали найкращою за професією! Наступний, будь ласка!

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема А. Василенка)

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

— Що, мовчить?
— Шефе, я по стільниковому в його родичів дізнався, що він від природи німий...

Мал. О. КОХАНА

Як вам удалося стрибнути так далеко?!

Мал. В. ШИРЯЄВА

НЕБИЛИЦІ

Читають і малі, й старі:
«Собака добрий у дворі!»

* * *

Зустрілись давні друзі. В міру
В буфеті випили кефіру.

* * *

Взяли у штат не для роботи —
Розповідати анекдоти.

* * *

На дверях напис: «З хабарем —
Назад вертайтесь! Не берем!»

Дмитро СОЛОДКИЙ.

ЧИМ ВОНО

ДИВНА закономірність: чим дорожче автомобільне пальне, тим більше його, пального, у грунтах, річках, підземних водах Прикарпаття. Такий технічний і бізнесовий нонсенс наша наука не могла пояснити лише перших пару місяців, як помітили оту дивну особливість. А простий люд розкусив таємницю швидше: «Вода смердить соляркою? Нічого дивного — тракторист знову дірку в трубі проколупали».

Чітко, доступно, ясно. Але технічно неграмотно. Труба — це продуктопровід, і ніхто, звісно, його не колупає, а свердлять. Окремі особи і гуртки за інтересами. Щоб зайве не теоретизувати предмет нашої бесіди, пошлемося на приклад із широкої практики. Приміром, що і як було зроблено на трубопроводі заводу «Поліолефін» відкритого акціонерного товариства «Оріана» з міста Калуша Івано-Франківської області. По трубі на підприємство подають дизельне пальне. Так ось, колись там невідомого дня, біля села Гірне Стрийського району Львівщини якісь плюгавці (ні дати, ні імені ніхто ніяк і, мабуть, ніколи не встановить, що є новою народною традицією) просвердлили у сталевій трубі отвір. Зроблено це було у тому місці, де трубопровід виходить із землі, аби зависнути над річкою Стрий. Виконували ці ризиковані (хоча, мабуть, не дуже ризиковані, про що далі) роботи фахівці, позаяк попередньо вони зробили підкоп, на трубу зачепили хомути і вмонтували кран діаметром 25 мм. Однак гума, яка при цьому застосовувалася, не була такою, як треба — умільці все-таки були явними аматорами. І ось цю гуму роз'їла солярка і... потекло.

Звісно, ніхто спочатку нічого не помітив. Та і як помітиш, коли навіть копальні роботи і слюсарна діяльність не були зауважені. А це ж робилось довше, ніж п'ють пару гальб пива хлопці з аварійної служби ВАТ «Оріана», і більш клопітно, ніж розбирання сухого ляща під це пиво. Коротше, у водозаборі «Гірне», який забезпечує водою Дрогобич, Стебник, Трускавець і кілька найближчих сіл, засвітилися райдужні плями і запахло, як мовлять тамтешні газди, шміром. У загальновідомій лексиці — шмаровидлом.

І тут кинулися. Та не всі однаково. Фахівці органів екологічної безпеки, обласного управління з питань надзвичайних ситуацій оперативно відгукнулися на біду. Разом із місцевою владою організували підвіз питної води у міста і села. Загомоніла й прокуратура. Щоправда, Львівська обласна тільки через пару тижнів після виявлення зараження 20 грудня минулого року — Стрийська районна чомусь не повідомила, хоча сама порушила справу ще 20 грудня за ст. 78-1 ч. 3 (пошкодження об'єктів магістральних нафтопродуктопроводів, яке призвело до аварії та забруднення природного середовища). Обласна прокуратура зробила це тільки 11 січня. І зовсім за іншими статтями — 165 (зловживання владою або посадовим становищем) і 167 ч. 2 (недбалість, яка спричинила тяжкі наслідки).

Ще й нині засідають комісії, морочать собі й іншим голови експерти. Якщо раніше йшлося про кілька тонн дизельного пального, яке вилилося у заплаві Стрия, то тепер говорять про 50. Якщо раніше збитки від втрат нафтопродукції обчислювались 800— 820 гривнями, то тепер... А скільки лиха завдано Дрогобичу, Трускавцю, Стебнику! Треба промивати весь водозабір, багато що міняти, заново запускати свердловини, вивозити заражений грунт. Прикрий випадок тепер інакше не називають, як екологічною трагедією.

ФОРМУЛИ

За битого — і, власне, в цьому суть —
Чоловіків небитих двох дають.
Чи не тому і нас життя дубасить,
Аби у якість вищу повернуть?

* * *

Таке доведено самим життям:
Де тонко, то якраз і рветься там.
Та де й не тонко, воно також рветься,
Бо надто вже нікчемний нині крам.

* * *

— Побачимо! — Таке сказав сліпий.
— Почуємо! — Таке сказав глухий.
А третій їхній не сказав нічого —
Він обережний був, а не німий.

* * *

Якось так склалося з далеких літ:
Швець — без чобіт, а тесля — без воріт.
Лиш не була правителя без влади,
Так і не може бути, поки й світ.

* * *

Нових, звичайно, друзів набувай,
Але й старих, дивись, не забувай.
Чим більше їх, тим ширше буде коло —
Ходи по ньому й гроші позичай.

* * *

Коли щось загубив ти — не смутись.
Коли ти щось знайшов — не веселись.
Розхитує і перше й друге нерви.

Вони ж тобі здадуться ще колись.

* * *

Голодній, як доведено, кумі
Один-єдиний хліб лиш на умі.
Цікаво, а коли кума та сита,
Про що тоді її думки німі?

* * *

— Пшона дам! — мовила кумі кума.
На жаль, його у неї теж нема.
Та дуже їй хотілось побалакать —
Пшоном для цього стала б і сама.

* * *

До тебе не звертаються — мовчи.
Не б'ють тебе, шановний — не кричи.
Не вибрали в народні депутати —
Як жити співвітчизників не вчи.

* * *

Цього не заперечить і маля:
Дзвенить порожній посуд ще здаля.
Послухай-но сановництво державне,
Коли воно з трибуни промовля.

* * *

Не набереш у решето води,
Хоч скільки ти не лий її туди.
Вода у нім — що гривні у кишені,
Хоч скільки їх у неї не клади.

Тарас СЕРГІЙЧУК.

Малюнки Сергія ФЕДЬКА

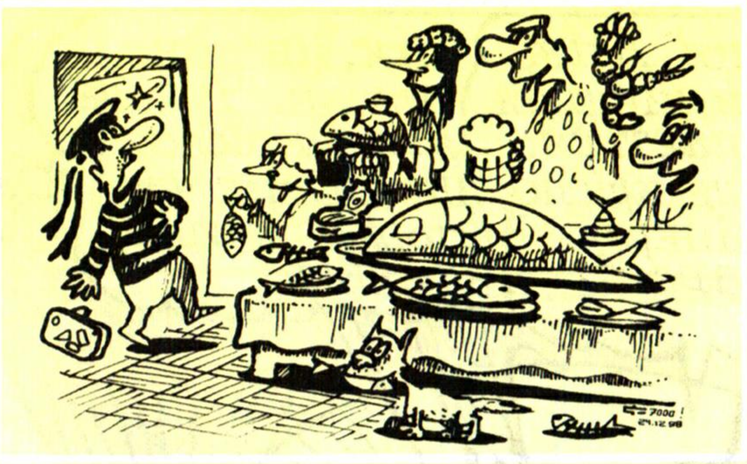

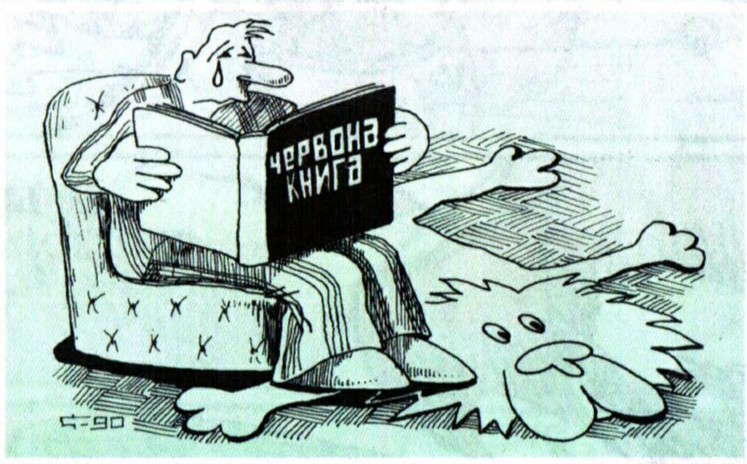

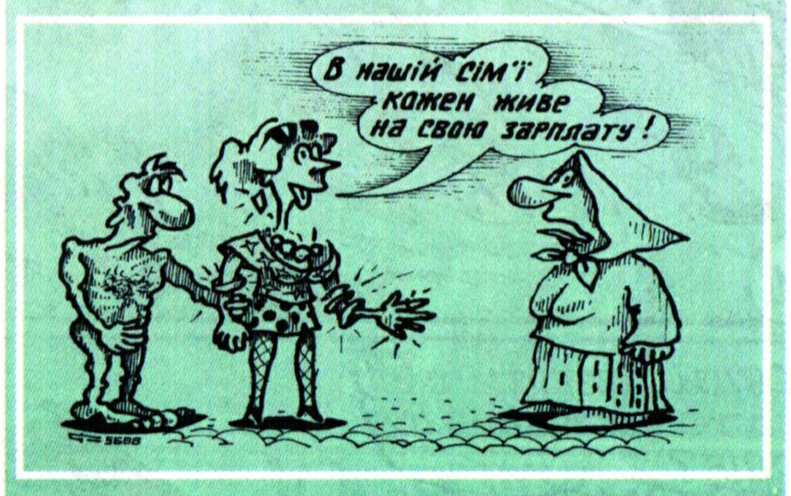

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

За даними штабу Севастопольського з'єднання прикордонних сторожових кораблів тільки за два місяці цього року зафіксовано 150 заходів турецьких шхун в екологічну зону України. Кожна шхуна за один раз виловлює майже 4 тонни камбали. Отже, вже маємо від турецьких браконьєрів 3 млн. збитків. Слід також додати, що наші сейнери користуються сітками довжиною — 1,5 км., а турки — тралами, які начисто вишкрібають дно.

Чому ж наші прикордонники не можуть оберігати свої морські простори? Виявляється, немає дизпалива.

При такому підході держави я не здивуюся, якщо незабаром на південних землях нашої країни турки для себе і землю оратимуть, і пшеницю сіятимуть. Бо на її обробіток ми щороку також не можемо «нашкребти» пального.

М. ШИРОКУН.

м. Сімферополь.

ПАХНЕ

А що ж ВАТ «Оріана»? Як почувається товариство? Обласна прокуратура вважає, що його керівництво заслуговує не тільки на громадське «фе!». Торік на його продуктопроводі через зловмисні пошкодження сталося п'ять(!) аварій. Фахівці органів екобезпеки і надзвичайних ситуацій вважають, що «Оріана» досі не налагодила належної охорони. До речі, в липні минулого року спеціальним протоколом акціонерне товариство вже було попереджено і суворо зобов'язано виставити стаціонарні пости. Ніхто цих приписів, зрозуміло, не виконав. Та й на грудневій аварії «Оріана» повелася так, ніби це її стосується найменш — на ліквідацію наслідків надіслала малий загін, що не мав ні сучасних сорбентів, ні деструкторів для збирання нафтопродуктів. Лише через тиждень із Одеси надійшов препарат для ліквідування аварійних розливів — «Еконадін». І одесити поспішили допомогти, позаяк передали посилку без попередньої оплати. «Оріана» одержала препарат, пару днів пововтузилась і тільки на 3—4 день «Еконадін» потрапив на грунт.

Але препарати препаратами, а на 1 січня 2000 року були забруднені всі свердловини водозабору!

Не так давно автору потрапила на очі замітка на тему «Людина і природа» на прикладі Сполучених Штатів Америки. Йшлося про судовий процес, де обвинуваченим була людина, яка, тримаючи мавп, не створила для них відповідних, рекомендованих умов. Через це вони не женихалися поміж собою і не плодились, кілька здохло, а одна втекла і полохала публіку. Не хотів би я бути на місці того мавполюба — через присуджений скажений штраф в у. о., які на батьківщині оскарженого називають доларами. Не хочу бути я і жителем чудових прикарпатських місць. Зауважте: йдеться не про те, що ігнорую ВАТ «Оріана», а про те, що бридко бути його жертвою. Тим часом товариство, мабуть, у черговий раз дістане якийсь протокол, якийсь наказ і надалі буде не полохати публіку, а зводити в могилу — і не мавп, а свій рідний люд. Бо коли дорожчає автопальне, у нас усе пахтить саме цим...

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

Хочемо попередити читачів: схожість героїв комікса з деякими відомими особами чисто випадкова. За дії персонажів редакція та автор не відповідають.

Продовження. Початок у «Перці» № 3.

Острів Скарбів

Варіації на сучасні теми.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

Групі джентльменів удачі казково повезло: їм дісталася карта острова Скарбів. Усі відправляються в ризиковану подорож.

Сер! Ану, придивіться. Здається, ваше крісло шкіпера плаває!

Так, це воно, друже. Чудове було крісло. Шкода, під час шторму змило хвилею...

Усі до купи!

17

Господи! Це знову ви, мем?!

Знімаю цю історичну мить!

Прогресивні соціалісти

СПУ

18

Нарешті ми робимо спільну справу...

РУХ-1а

РУХ-1

19

Ой, хлопці! У мене морська хвороба!

Шторм починається!

Партія любителів Пив

20

У цих широтах короткочасні шторми налітали часто.

Бам!

21

Раптом у небі з'явився новий об'єкт.

22

Куди, дезертири?!! А хто ж веслувати буде?

Селянська партія

Раптом з глибин океану виглянуло око.

Я не тільки все бачу... У мене ситуація під контролем.

23

Яке зухвальство! Його треба зняти!

Знімаю...

24

Його треба ЗНІМАТИ ось так!

Цілком згоден!

25

ПШ·Ш·Ш!

?!

26

ГРВ. ГРВ.

ГРВ.

ГРВ.

Доведеться скинути трішки баласту...

27

Натисніть, хлопці! На острові КОНСЕНСУСУ НЕ БУДЕ!

СЛПУ

28

МЕНЕ чіпати не можна! Я вам друг, товариш і брат!

Дуже зелені

Зараз я з тобою побратаюся!

29

Попереду виднілася громада якогось судна.

Гей, на палубі! Попереду підводні рифи та скелі!

ЛАЗАР.

30

СУМНЕ ВИДОВИЩЕ... Розкішне судно і так безглуздо пропало! До речі, кажуть, капітан перший покинув судно.

Коли я служив під знаменами герцога Кумберленського, такого на морі не траплялося.

31

Треба реально глянути на ситуацію. На острів я першим не прибуду... Але ж і другим не буду!

32

ЛАЗАР.

Схоже, корабель повертався з острова... Зрозуміло, капітан прихопив скарби з собою.

33

Аж тут з'явився швидкісний катер.

Приємно знову сісти за мікрохвони, чи то пак, за кермо!

В.Р.

34

Ой!!!

Та що ж це він робить?!

Ми цього так не залишимо! Не місце такому на морі! Ганьба!!!

ОБЕРЕЖНО на воді!!!

Продовження буде!

35

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

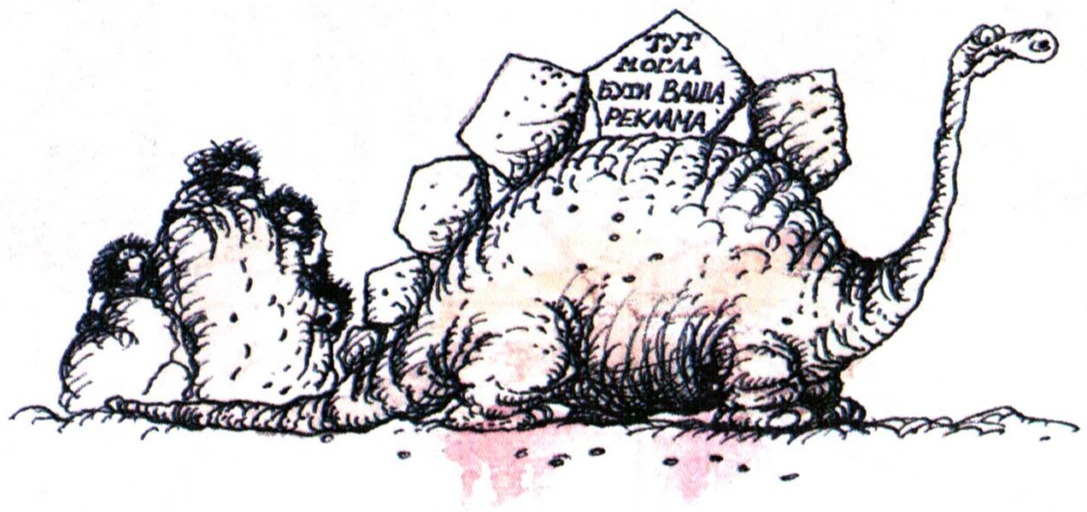

Дорогий Перче!

Виправдовуючи чергове підвищення цін на те чи інше, урядові структури нам пояснюють, що та чи інша галузь не зводить кінців з кінцями. Транспортники, мовляв, дійшли до ручки, нема їм на що нові вагони чи машини купувати, енергетики — всі в боргах, комунальникам не вистачає коштів на ремонт житлового фонду. Тим, хто випікає хліб, дорого продають зерно. І тому, отже, мусять вони дорожче брати за проїзд, електрику, комунальні послуги та хліб. А чому з високих трибун не кажуть про те, що ми, пересічні громадяни, також давно не зводимо кінців із кінцями, що ми також усі в боргах, бо нам усе дорого продають і мало платять. Де б знайшлася така урядова структура, яка б за нас замовила слово?

Д. ІГНАТЕНКО.

Мал. В. ШИРЯЄВА

МІНІ—ДІАЛОГИ

— Доню, з ким ото ти вчора увечері цілувалася біля машини?

— А якого кольору була машина?

* * *

— Куди поспішаєш, Миколо?

— В інститут, на екзамен.

— А з якого предмета екзамен?

— Там скажуть...

Борис СЛЮСАР.

* * *

— Сусідко, позичте свого собаку на кілька днів, — просить Ганна.

— Навіщо?

— Нехай трохи погавкає, а то мені поговорити ні з ким.

* * *

— От ти, Семене, бідкаєшся завжди, що в тебе немає і того, і того, і п'ятого, і десятого.

— Бо й немає.

— А чому ж ніколи не скажеш, що немає в тебе розуму?

— Та ж є якийсь...

* * *

— З чим прийшли до нас, діду? — запитує лікар.

— А з чим до вас приходять — звісно, з хворобою.

— Е-е, такі гроші в нас не ходять.

Іван ТОКАРЧУК.

● ХРОНІКА НОВИН ● ХРОНІКА НОВИН ●

НА ВСІ СМАКИ

ПТУ №3333 оголошує набір на курси підвищення кваліфікації за фахом: продавець у підземних переходах, продавець в електропоїздах, вуличний продавець та човник-універсал. Ступінь кандидата і доктора наук — не обов'язкова.

ОБЕРЕЖНО З КОМПЛІМЕНТАМИ

Гучного ляпаса і цілковиту відставку отримав від своєї коханої Ж. визнаний амурний авторитет Д. Урбелик. Це сталось відразу після того, як серцеїд виразив своє захоплення словами: «Ти виглядаєш на всі сто».

НАДІЯ НЕ ВМИРАЄ

Тринадцяту зарплату виплатило своїм працівникам керівництво фірми «Надія». Дванадцять попередніх, як пообіцяло керівництво, буде виплачено колись.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

●

СЕАНС СПІРИТИЗМУ

Дух Альберта Ейнштейна викликав учора Б. Сидорчук. Дух висушив з господарем бутель горілки і щез. Тепер Сидорчук ламає голову: чи то був дух великого Альберта Ейнштейна, чи то просто до нього забігав кум Степан.

ПОТАЛАНИЛО

Триває роздача портфелів у маразмадорському кабміні. Так, міністр макаронної промисловості відхопив портфель із крокодилячої шкіри, міністру соціального захисту дістався портфель із дерматину, але найбільше поталанило міністру інформації: йому перепав портфель, в якому знаходились дві пляшки горілки.

ПЕРЕСТАРАЛИСЯ

Члени чотирьох злочинних угруповань були затримані вчора вночі співробітниками правоохоронних органів м. Кизяківська. А вранці виявилось, що у місцевих органах влади чомусь абсолютно нікому стало працювати.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Ми, зайчата, вівці та козенята із превеликою радістю повідомляємо, що у нашому лісі панує абсолютна демократія, законність та свобода слова.

За дорученням всіх звіряток — Вовк.

Олександр ЛЮК.

МАЙЖЕ НАУКОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

❁ *А вранішні жінки свіжіші й приємніші, ніж вранішні чоловіки.*

❁ *А серед тарганів усе більше токсикоманів!*

❁ *Насиченість ринку, на жаль, не завжди гарантує ситість покупця.*

❁ *Непристойно тікати від старості бадьорим юнацьким галопом: для цього є солідний біг підтюпцем.*

Юрій ШАНІН.

Мал. О. МІХНУШЕВА (тема А. Василенка)

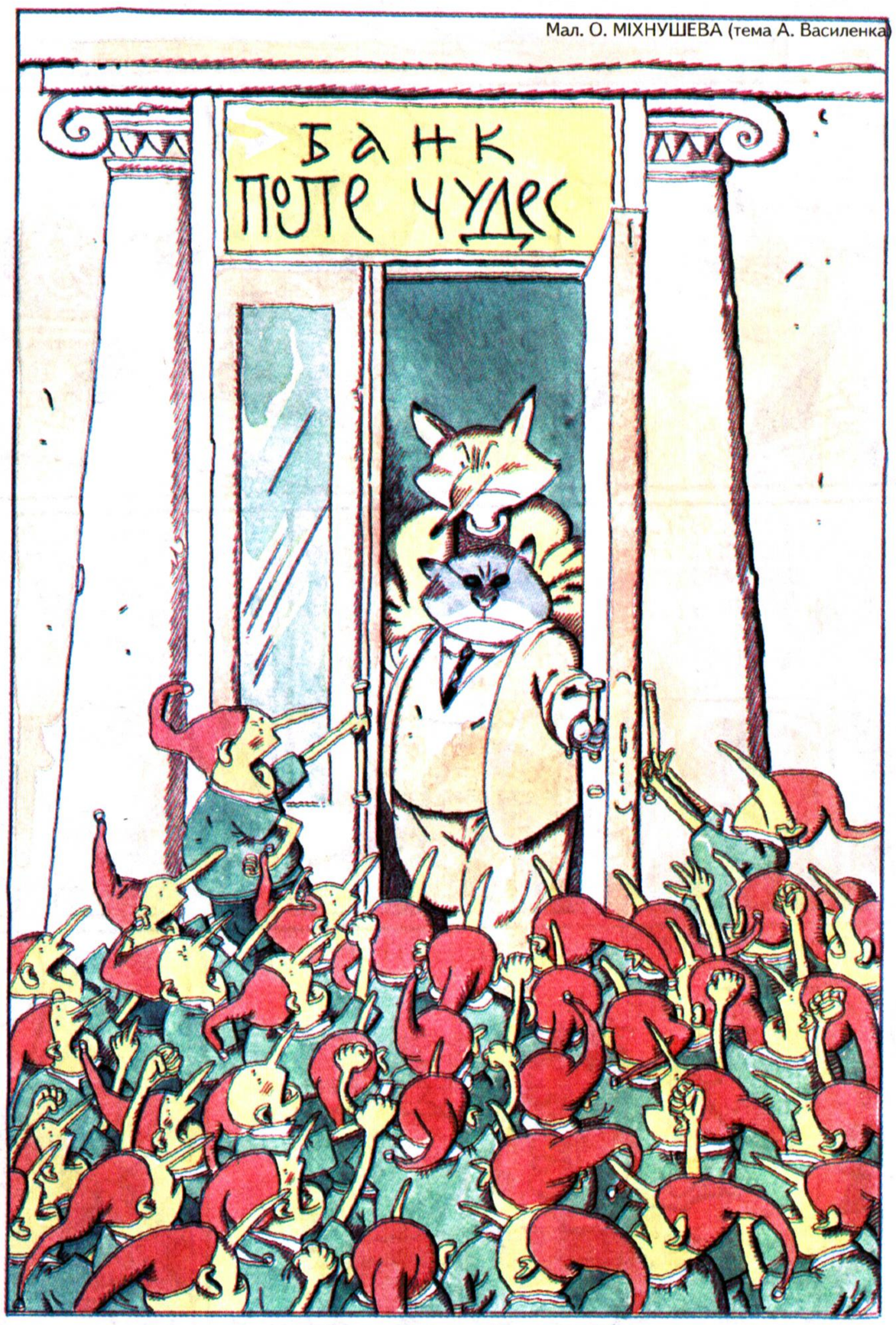

— Поверніть наші вклади!!!

Вітаємо ювіляра!

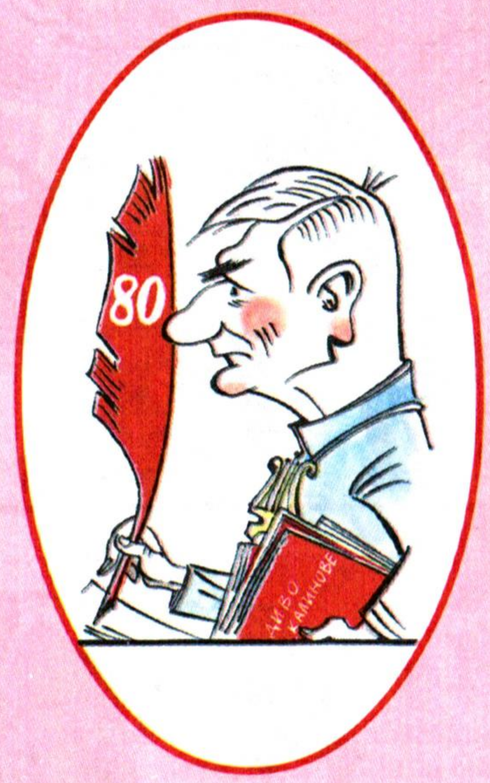

Нашого одноперчанина, письменника-гумориста, лауреата премії ім. Т. Г. Шевченка Дмитра БІЛОУСА з 80-літтям!

ЛОГІЧНЕ

В житті є логіка сувора
Й суворі виміри народні:
Як не казав ти правди вчора,
То не повірять і сьогодні.

СТО І ОДИН

Дружба — це достатку ріг,
Сварка — ворогові свято.
Друзів сто — і мало їх,
Ворог — і один — багато.

НЕ ХВАЛИСЯ РОДОМ

Не хвалися родом,
Що ти благороден,
Скажуть люди згодом,
Сам чого ти годен.

МЕМУАРИСТОВІ, ЯКИЙ СЕБЕ НЕ ЗАБУВАЄ

Його статтю, що тільки вийшла,
Коментувать нема потреби:
Писав він спогади про Вишню,
А вийшли спогади... про себе.

З «ПРИСВЯТ» ЛУКАВОЛИЦИМ

Ні, не врятує хитромудра змова!
Не всидить довго на святій землі
Міщанське кодло в тихому
кублі,—
Не вивезе мораль тупоголова.
Хоч на порозі в них блищить
підкова,
Та не освітять дім в туманній млі
Ні «Волга» фарами, ні «Жигулі» —
Життя колісного хистка основа.
Усе в них на догоду животу,
У цьому поведінція зразкова:
Матеріальна ж база загадкова.
Та прокленуть вони свою жаду,
Протверезить розв'язка їх раптова,
Як ниточка потягне по сліду.

* * *

Як ниточка потягне по сліду,
Зустрінуть суд наш праведний
нерадо.
Живучі, мов жуки із Колорадо,
Повинні дати відповідь суду.
Один в собі, як мрію золоту,
Носив заокеанське Ельдорадо,
А другий біг, куди веліло стадо,

Без сумніву й вагання на виду.
Та не втаїти вам слідів розбою,
Вам, ниці дармоїди, хитруни;
Як бульки, розіб'ють
вас валуни,
Розпливетеся піною брудною:
Що, братику, посіяв,
те й пожни,—
О, буде це годиною страшною!

* * *

О, буде це годиною страшною!
Рятунку ні від кого не чекай.
Зробив ти для самого себе
рай,
То захлинайсь пекельною
смолою.
Усе життя не відав ти спокою,
Трусився, що надійде скоро
край;
Що ж, ти правий, тепер себе
картай,
Тропа твоя завжди була
хисткою.
В ім'я ж чого живеш на світі
цім?
Навіщо затівав слова облесні?
Розхльобуй махінації
безчесні...
Стоїть твій дім на пагорбі
крутім,
А ти сідай за грати перехресні,
Як загримить людської кари
грім.

Дві усмішки

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

УДВІЧІ БІЛЬШЕ

— Як живеться, Віталію Григоровичу? Ще працюєте? Де?

— Там же, де й колись.

— Великий заробіток маєте?

— Хе! Як кажуть, п'ять прожиткових мінімумів.

— Е-е! Мало! Ви такий спеціаліст, розумник... Зарплату платять?

— Якби ж то так!..

— Е-е! То що ж вас тримає? Йдіть працювати до нас.

— А скільки я матиму?

— Це вас хай не турбує. У нас уміють цінувати кадри.

— То скільки?..

— Матимете не п'ять, а десять прожиткових мінімумів!

— І платять?..

— Теж... грець би їх взяв, не платять. Але ж удвічі більше, ніж у вас.

НАСТОЙКА

Не пам'ятаю чому у мене розгулялися нерви. Завітав до найближчої аптеки.

— Дайте «Настойку пустирника»!

Мені дали. Невеличкий флаконч ик. Взяв. Пішов. Вдома надів окуляри, читаю: «Настойка кропиви собачої».

— Що вона мені дала?! — обурився.

Мерщій назад.

— Я замовляв пустирник, а ви?!. — сопу.

— Пустирник,— терпляче пояснює провізор,— це російською, а українською мовою саме так, як написано.

Чомусь не повірив. Ліки повернув. Потім, виявилося, що не варто було. Погортав словник. Переконався. Стало соромно за незнання рідної мови. Робити нічого, знову пішов до аптеки.

Знайомого провізора уже не було. Керувала справою молода практикантка.

— Мені, будь ласка, «Настойку кропиви собачої» — замовляю тихо.

— Чіво-чіво?! — сміється дівчина.

— Гм. «Настойку пустирника».

Микола ВОЗІЯНОВ.

м. Харків.

— Це ти винен! Він так перелякався тебе, що відмовився виходити з шафи.

Мал. О. ГУЦОЛА

Друже Перче!

У нашому місті Костополі лишився останній осередок культури — кінотеатр «Весна». Всі інші повіддавали в оренду чи попродавали комерційним структурам. І от недавно райрада віддала кінотеатр церкві. Тепер у вихідні тут іде служба. Ми, молодь міста, нічого не маємо проти забезпечення віруючих приміщенням. Тільки ж навіщо це робити за рахунок інших? Тим більше коли враховувати, що в місті вже діють аж два храми!

Микола ЗАТОЦЬКИЙ, Петро СУРОВЕЦЬ, Олексій БАТІН та інші.

Рівненська область.

ПЕРЧЕНЯ

Сторінка для дітей

Гостинці від ювіляра

Вірші відомого українського поета Олега ОРАЧА знають і дорослі, і малі наші читачі. Нещодавно поету виповнилося 60.

Ми щиро привітали його з ювілеєм і побажали міцного здоров'я й натхнення. А «дід» Олег, у свою чергу, передав для вас «пригорщу» веселих гостинців.

Зубило

СКОРОМОВКА

Залізне зубило
Залізо любило,
Зубило в залізо
Залізно залізло.

Гава і кава

Гава дуже любить каву —
Чорна гава
Чорну каву
Чорну-чорну
Гава з гав —
Чорну-чорну
Каву з кав,
Вже й у зернах уживала —
Зерна кавові клювала.
Попила її, поїла!
З кави гава й почорніла.

Як на параді

Нашому Іванку тато
Барабан купив до свята.
Цілий день малий Іван
Гупа, гепа в барабан.
Дожидаємось терпляче,
Як урешті-решт Іван
Розгамселить барабан.
Раптом «грім» отой ущух...
Хух!..
Та деремно ми зраділи,
Відпочив — і знов до діла.
Ми тепер життю не раді,
Живемо — як на параді.

Сім братів

СКОРОМОВКА

Сім братів королів
В королівстві кольорів.
Кожен кольором керує
В кольорівстві королює.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

ПОДАРУНОК

— Ти чому вчора не був у школі? — запитує сина мати, повернувшись із батьківських зборів.

— А я Галині Петрівні подарунок зробив.

— Який ще подарунок?

— У неї вчора був день народження. А я завжди їй на уроках настрій псую. То й вирішив — хай без мене порадіє.

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.

смт Кіровське, Крим.

РЕБУС

Хто розшифрує ребус, той прочитає кубинське прислів'я.

Склав М. МОЗГОВЕНКО.

Чому жаба без хвоста

Казка африканського народу ашанті

Кажуть, що у давні часи звірі в лісі кепкували із жаби:

— Скре-ке-ке, скре-ке-ке, де ви бачили таке, щоб жаба була без хвоста?!

Жабка образилася, пішла до бога неба Ньяме і попросила у нього хвостика.

— Гаразд, — сказав Ньяме. — Дам я тобі його. Але за це ти повинна оберігати мою криницю. У ній ніколи не закінчується вода. Утримуй криницю в чистоті, щоб кожний подорожній міг вгамувати спрагу.

Жабка погодилася. Одержала вона хвоста і пострибала до криниці, де й стала жити.

Та незабаром почалася засуха. Дощів давно не було і криниці одна за одною висихали. Тільки у криниці Ньяме залишалася вода.

Жабка зовсім запишалася.

Коли зовсім не стало води, звірі пішли до бога Ньяме. І він усіх послав до своєї криниці.

Першим прибіг буйвол. Побачила його жабка і заквакала:

— Хто такий прийшов каламутити воду у криниці Ньяме?!

— Я, буйвол...

— Немає для тебе води! Висохла криниця! Іди геть!

Так і не напився буйвол.

Невдовзі прибігла вівця. Жабка і її зустріла:

— Хто йде каламутити воду в криниці Ньяме?

— Це я, вівця.

— Ич, яка хитра! Ану забирайся геть! Нема для тебе води. Криниця висохла.

І овечка не напилася.

Потім прибігли кабан, корова, слон, газель. І всіх жабка проганяла. Немає води — і все!

Довідався про це бог Ньяме і не повірив, що жабка таке витворяє. Вирішив перевірити. Пішов до своєї криниці.

А жабка почула чиїсь кроки і знову як заквакає:

— Хто це там іде каламутити воду в криниці Ньяме?!!

— Це я, Ньяме, — мовив Ньяме.

А жабка за звичкою йому квакає:

— Немає води! Йди геть! Криниця висохла!

Почувши таке, розгнівався Ньяме. Схопив жабку за хвоста і відірвав його. Прогнав він кваку. І залишилася вона без хвоста.

Тепер жаба сама шукає воду і живе в ній, згадуючи свої найкращі дні, коли вона сторожувала у самого Ньяме. І хоча кваки і народжуються з хвостами, коли трохи підростають, Ньяме їх забирає.

Переповів М. ВОРОЖБА.

Народні усмішки

НАВІЩО ТАКЕ ЖИТТЯ?

Приходить один чоловік до лікаря і питає поради, як би найдовше прожити.

— Ви палите?— запитує лікар.

— Ні.

— Горілку, вино, п'єте?

— Теж ні.

— А жінок ви любите? Гуляєте?

— І цього не роблю.

— То навіщо вам здалося таке життя?— здивовано спитав лікар.

ВИЛІКУВАВ

Пацієнт скаржиться лікареві:

— Дуже погано із слухом, так погано, що навіть не чую, як кашляю. Відчуваю, що кашлянув, а звуку не чути.

Лікар виписав купу ліків, пояснивши, коли і які слід приймати.

Розчулений пацієнт запитує:

— Лікарю, а коли я прийму всі ці ліки, то буду краще чути?

— Ні, будете гучніше кашляти.

Почув і записав Віталій БУЛАВКО.

ДВОЄ У КУЩАХ

Сидять у кущах двоє автоінспекторів з радарами, фіксують швидкість машин, що проїздять. Раптом один каже:

— Он той перевищує!

— На скільки?

— Ну-у, баксів на двадцять.

РОЗЧАРУВАННЯ

Один чоловік побрався з японкою. Всі йому заздрили. А через місяць запитують:

— Ну, як дружина? Мабуть, задоволений? Бо ж справжня японська жінка!

— Розчарований я,— відповідає чоловік.

— Це чому ж?

— Бо виявилась вона грубою китайською підробкою.

ПЕРЕКОНЛИВИЙ ПРИКЛАД

Учителька каже учням:

— Не можна цілувати тварин. Це може призвести до захворювання. Хто може навести приклад?

— Я,— встав Петрик,— ось моя тітка весь час цілувала свого папугу.

— Ну й що?

— Папуга збожеволів.

НАВІЩО

— Андрію, давай ми тобі шнурки купимо.

— А навіщо вони мені?

— Так покупку обмиємо!

Почув і записав Тарас ПЕТРЕНКО.

ВЛАСНИЙ ДЕТЕКТИВ

Донька міліціонера пізно ввечері повертається додому і заявляє:

— Тату, я вагітна!

Потім виймає із сумочки записничок і продовжує:

— Це список підозрюваних... Негайно займись ними!

УЛЮБЛЕНИЙ ФІЛЬМ

Син радісно повідомляє батькові:

— Татку, татку, твій улюблений фільм іде!

— Який?

— Футбол!

ПАЛКЕ КОХАННЯ

— З того дня, як я познайомився з тобою,— каже чоловік своїй курортній знайомій,— я не можу ні їсти, ні пити, ні палити...

— Ти так палко покохав мене?

— Ні, просто на все це не залишається грошей.

Почув і записав Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.

Мал. О. КОХАНА (тема Ю. Соловйова)

Веселим олівцем

Дружній шарж В. ЛИТОВЧЕНКА.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО

«Громаді» послуживши, нині
Вона вже служить «Батьківщині»...
Який наступний зробить крок?..
От ми, наприклад, були б раді,
Якби-то на своїй посаді
Ще й прислужилася громаді
Та Батьківщині без лапок.

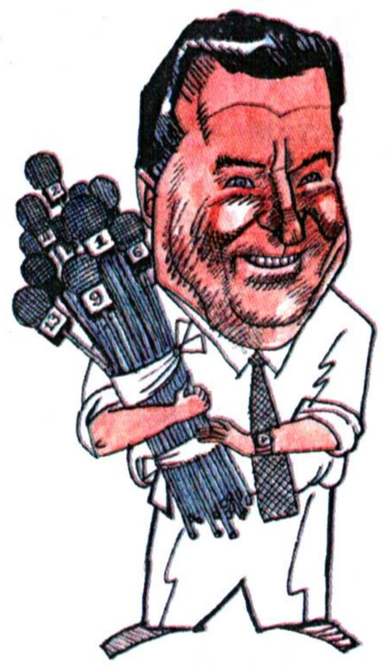

Дружній шарж А. ВАСИЛЕНКА.

ІВАН ПЛЮЩ

Діставши повноваження законні,
Справується він знов при мікрофоні,
В знайоме крісло вдруге сівши звично...
Невже тієї діждемось пори,
Коли удасться різні табори
Укоськать, примирить дипломатично,
Й, нарешті, одпочинуть язики,
Обранці ж наші візьмуться-таки
За діло не хвормально, а хвактично??

Тексти Дмитра МОЛЯКЕВИЧА.

Друже Перче!

Ми обираємо, здебільшого, не багатих, а то й просто бідних депутатів. Сподіваємося, що вони найкраще захищатимуть наші інтереси. Мовляв, самі недавно були такими, як ми.

А тепер, Перче, поясни: як оце ті «бідаки» через короткий час перебування у парламентських стінах стають «не бідаками» і мають чималенький капітал. Може, варто було б, щоб не тільки кандидати в депутати оприлюднювали свої декларації, а й самі депутати. Щорічно. Отоді й буде видно, хто працює над законами, а хто набиває власні кишені.

А. ПАСІЧНИК.

м. Київ.

КОНВЕРТОВАНІ ДУМКИ

❄ *Із постанови: «Надати школі виживання статус академії».*

❄ *Із політичної технології: «Спочатку розділити на фракції, потім — зітерти на порох».*

❄ *Пропозиція: «Перейменувати комісію з питань парламентської етики в комісію з питань неспортивної поведінки».*

❄ *Назвався не першим і не другим. Сподівався, що не з'їдять.*

❄ *Із фізичної політології: «Центристські сили діляться на доцентрові і відцентрові».*

❄ *Вийшов сухим із води. Але приморожеником.*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

МАЛЮНОК-БАЙКА

Мал. О. КОХАНА.

КРОСВОРД
КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 4. Коли заходиш у..., купить квиток не забувай. 7. Що то за вікно, що показує кіно? 8. Музичний інструмент. 9. Підйомно-транспортна машина, або грошова одиниця Ірану. 10. У древньому Єгипті цар, а у деяких європейських країнах так називають поліцейських. 13. На ній грають. Бува, в неї вилітають. 14. Підземна залізниця. 16. Кумова жінка. 17. Місто, де жив Шерлок Холмс. 18. Де... не метена, там дівка не плетена. 19. Футбол, хокей, доміно... 21. У нього на рік два кожухи. 22. Промах, упущення, груба помилка, що є результатом необачності, легковажності. 24. Шукачі «золотого руна». 25. Рослина-їжак.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Пристрій, який в 1875 році створив винахідник А. Бель, який дуже люблять балакучі люди. 2. Він... добрий: як будете годувати, то не почуєте, як і гавкає. 3. Охтирка. 4. Один учень описав його роботу так: «Дир-дир-дир». 5. До нього «липне» все залізне. 6. «ЛАЗ», «ПАЗ, «Ікарус». 11. У США — скотарська ферма. 12. Друковане періодичне видання, в XVI ст. монета Венеції. 14. Кажуть, що у нас вона безплатна. 15. Сидить Пахом на коні верхом, книги читає, а грамоти не знає. 17. Ім'я. 18. Жіночий головний убір. 20. Коли на вербі груші, то на ній кислиці. 23. Вона вдатна, поки на камінь не наскочить.

Склав Д. МИХАЙЛІВ.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 3

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Весна. 3. Бекас. 7. Ліліпут. 9. Лід. 10. Сова. 11. Корито. 12. Пійло. 14. Драхма. 17. Диван. 19. Вус. 20. Дивак. 21. Газон. 24. Лушпайки. 25. Банан. 26. Суми. 27. Коран.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Велосипед. 2. Соловей. 4. Кок. 5. Солідол. 6. Гусак. 8. Стріха. 13. Однокашник. 15. Авто. 16. Оса. 20. Дядина. 21. Грам. 22. Закуска. 23. Номис.

ВІДПОВІДЬ НА РЕБУС, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

Кому щастить, тому і мурашка помагає.

Страшне перо не в гусака...

Із учнівських творів

«Ніс був схожий на картоплину, що дозріла на самому вершечку груші».

«Пам'ятник стоїть на п'єдесталі, який дивиться в далечінь з піднятою догори рукою».

За селом багато ставків, щедрих на гриби та ягоди»

«Моя мама робить на коровах».

«На задньому плані картини ми бачимо прикріплених до стіни класну дошку, картини і вчителя».

«В нашому селі живуть роботящі люди, пенсіонери та вчителі».

«Дівчина ледь торкалася ногами стежки, взутої в червоні черевички».

«В кімнаті пастухи миються, повернувшись з паші».

«Вона мов летіла на крилах, легко махаючи ногами».

«Коли я закінчу школу, то дуже любитиму її».

«Рот у неї маленький, повнозубий, із світло-зеленим поглядом в очах».

«Відкрили новий медпункт для людей, які ще живуть у селі».

«У Васі такий стрункий ніс».

«Пейзаж ходить коло хатів».

«Кайдаш втопився на п'яну голову».

«Озером плив катер у білих штанах».

Надіслала Надія ПОЛЬОВА, вчителька української мови та літератури.

с. Микулин, Полонського району, Хмельницької області.

Наш вернісаж

Автошарж.

Олег ЛОКТЄВ *за освітою фахівець сільського господарства, працює бібліотекарем. А карикатура — його захоплення. Наскільки серйозне — можна судити з того, що він лауреат міжнародних премій, та й по малюнках, які ми оце друкуємо.*

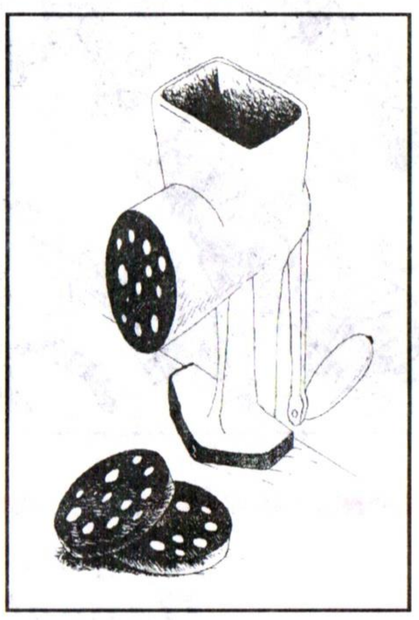

КОНКУРС ТРИВАЄ

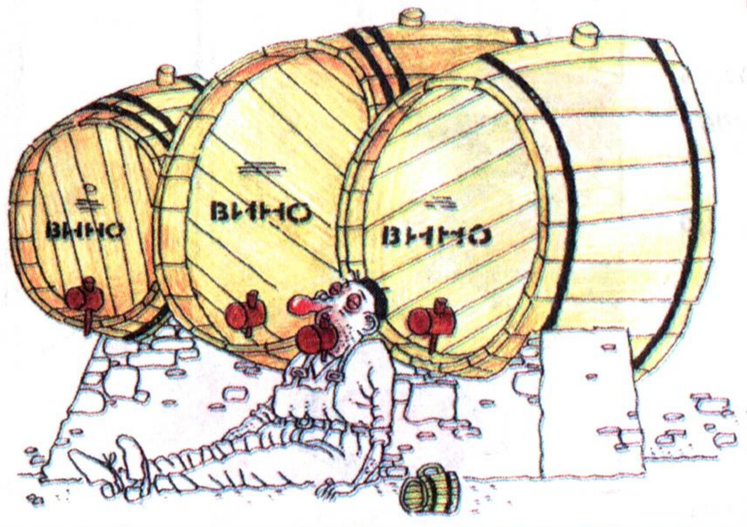

У «Перці» № 2 ми запропонували придумати підпис до малюнка О. Гуцола. Пам'ятаєте, маленький духовий оркестр грає під час дощу, а у гелікон стільки води набралося, що у музики з вух вода «зафонтанувала».

Читачі і цього разу були кмітливими і винахідливими. Особливо школярі. Виявляється, їм теж подобається наш конкурс. А переможцями цього разу авторитетне журі назвало:

семикласника ***Миколу ХУДОБЕНКА з м. Конотопа Сумської області:***

«А я думав, чого у Петра такий гарний слух»,

та дев'ятикласника з ***м. Львова Юрка БОКАТОГО:***

«А що було б, якби сніг пішов?»

Вони і одержать спеціальні призи.

ВІТАЄМО!

А тепер придумайте підпис до нового малюнка О. Гуцола.

Іноземний гумор

Веселі паралелі

— Тату, коли ти вчився у школі, то був в одному класі з батьком Каролька?

— Так.

— Не може цього бути!

— Чому?

— Тому, що і він весь час повторює, що був кращим учнем у класі.

* * *

— Чингіз, чому ти весь день мовчиш? З'їж коржика і скажи що-небудь.

Чингіз мовчки бере у матері коржик і їсть.

— Синку, ну чому ти мовчиш? Візьми ось два тугрики, купи собі цукерок, тільки не мовчи!

Чингіз бере гроші:

— А таки правду, матусю, кажуть, що мовчання золото.

* * *

Відомий своєю надзвичайною неуважністю професор сідає в крісло перукаря.

— Прошу підстригти...

— Із задоволенням, пане професоре, але спочатку я б попросив вас зняти капелюха.

— О, вибачте, я й не помітив, що тут присутні дами.

* * *

— Енвер, що буде з батьками, коли вони дізнаються, як ти вчишся.

— У мами душа заболить, а в батька — руки.

* * *

Директор зоопарку помітив, що один із слонів кашляє. Він додав у відро із водою гарячого грогу. Вранці слон зовсім одужав...

Зате три інші слони стали кашляти.

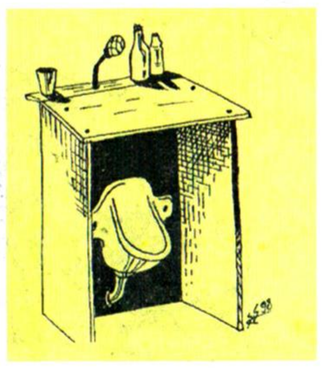

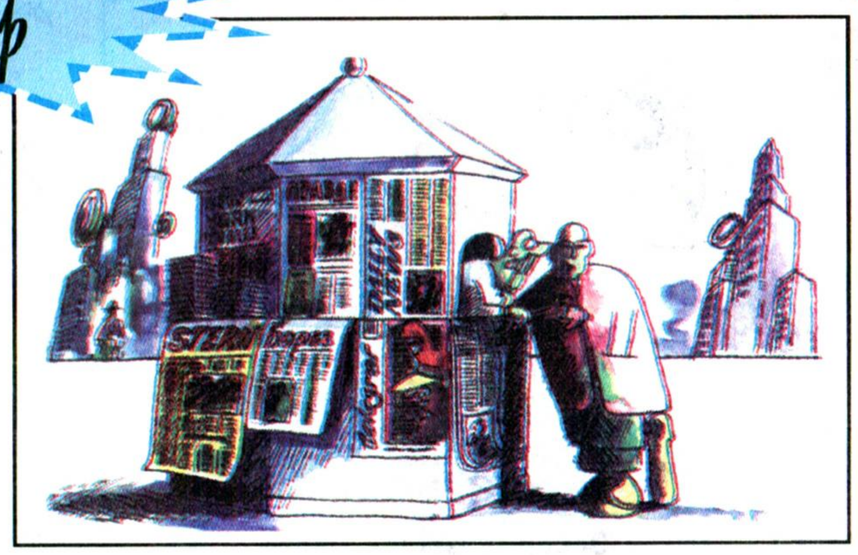

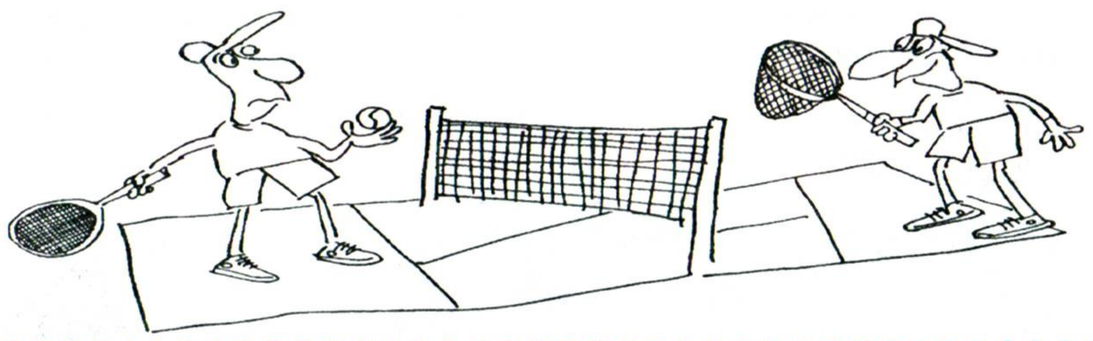

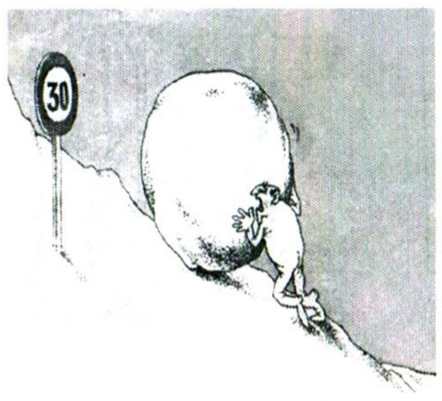

— Скажи, чого б тобі хотілося на обід?— запитала мене дружина.

— Мені все одно,— сказав я.

— Не кажи так. Я хочу приготувати те, що ти любиш.

— Мені байдуже. З'їм усе, що даси.

— А потім тобі не сподобається?

— Обов'язково сподобається.

— Але, мабуть, тобі чогось дуже хочеться? Скажи, чого?

— Яка різниця. Все з'їм.

— Тоді підсмажу я свинину. Хочеш свинини?

— Із задоволенням!

— Але свинина дуже жирна. Може тобі зашкодити.

— То купи щось інше.

— Що?

— Усе одно.

— Але ж я хочу приготувати твою найулюбленішу страву.

— Купи телятину.

— Бач, чого захотів! А де я тобі її візьму? Може, хочеш макарон із сиром?

— Добре.

— Але сир зараз недобрий. Може, хочеш пирога з яблуками?

— Гаразд.

— Але яблука подорожчали. О, я знаю, чим тебе здивувати! Куплю рибу. Хочеш тріски?

Стефанія ГРОДЗДЕНЬСЬКА

Запрошення до обіду

— Можна і коропа.

— Але з коропом стільки клопоту! Ну скажи, нарешті: чого ти хочеш? І який же ти вередливий!

— Слово честі, мені все одно.

— Кажеш, що тобі однаково, але все, що я пропоную, тобі не подобається!

— Мені не подобається?

— Тобі! Кому ж іще? Для мене проблеми їжі не існує. Я навіть суху картоплю можу їсти.

— Давай суху картоплю.

— Ми ще до такого не дійшли, не так вже й погано живемо. От що — куплю тобі качку!

— Чудово!

— Тільки качку приготувати сьогодні не встигну. Треба було вчора сказати, що ти нічого іншого не хочеш.

— Я нічого подібного не казав.

— От бачиш — уже й качки не хочеш. От біда, не знаю, чим тобі догодити! Може, овочі приготувати?

— Давай овочі.

— Але ж овочами ситий не будеш. Аж голова йде обертом! От що, пішов би ти краще в кафе.

— Добре, піду в кафе.

— У кафе? Я так і знала! Ти думаєш, я з самого початку не здогадувалась, до чого ця мова? Ти завжди все робиш по-своєму.

Переклад із польської.

ПЕРЕЦЬ № 4 (1489)

Головний редактор
Ю. ПРОКОПЕНКО.

Редакційна колегія:
А. ВАСИЛЕНКО,
П. ГЛАЗОВИЙ,
Ю. ІЩЕНКО (заступник головного редактора),
О. КОХАН (головний художник),
Д. МОЛЯКЕВИЧ,
М. ПРУДНИК (відповідальний секретар),
І. СОЧИВЕЦЬ.

Засновники:
видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ №736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думку автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 09.03.2000.
Підписано до друку 30.03.2000.
Формат 70x108 1/8.
Папір офсетний №1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 20200 прим.
Зам. 0110004.
Ціна договірна.
© «Перець» 2000 р.
Видається з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 441-82-14,
факс 224-35-82,
відділу розповсюдження 441-89-15, 441-89-38,
реклами 441-89-39,
факс 441-89-11,
художнього відділу 441-89-24.

Для телеграм:
Київ Перець.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393.

ВІНЕГРЕТ З ПЕРЦЕМ

Мал. Л. ТЕЛЯТНИКОВА

— Заберіть звідси цього папугу, він багато знає...

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема Л. Телятникова)

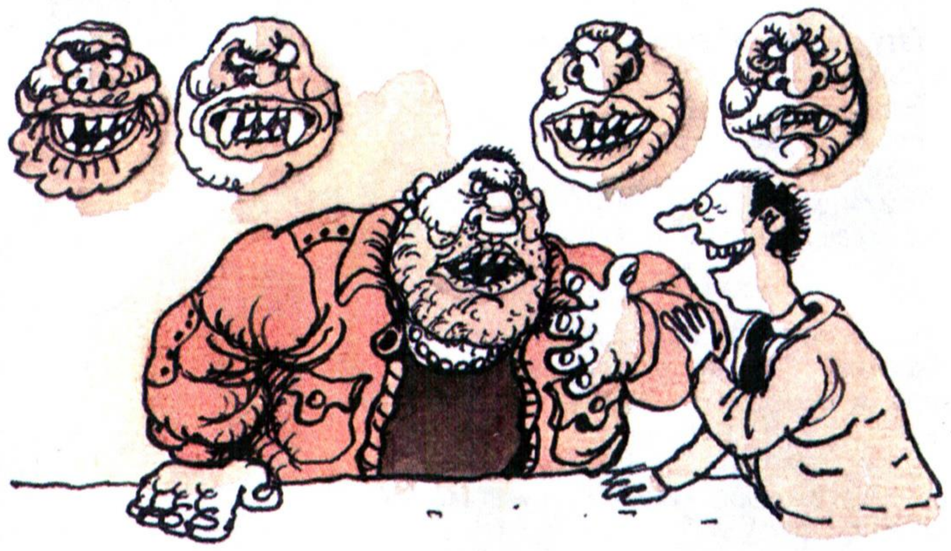

— Яку маску мені одягнути для пограбування банку?
— Ніякої. Дивлячись на тебе, будь-хто віддасть свої гроші.

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

Мал. В. ШИРЯЄВА

Мал. В. ВАСЮШКІНА

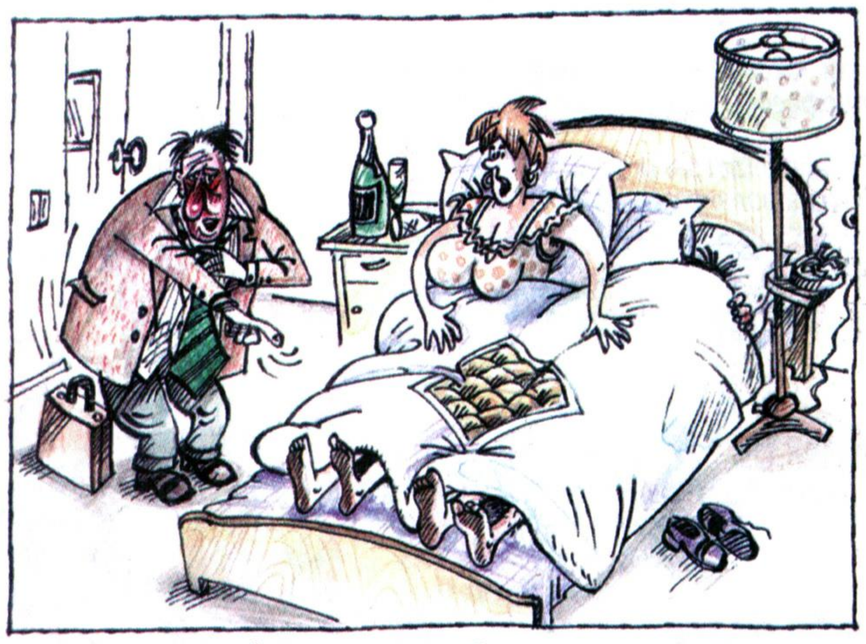

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема Л. Телятникова)

— А чому це в тебе чотири ноги?
— Пити треба менше.

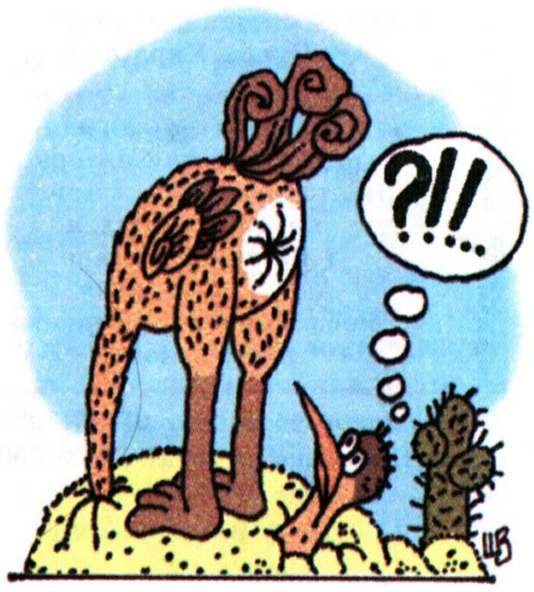

Мал. Л. ТЕЛЯТНИКОВА

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Чому порушуєте правила? Тут знак — «сорок», а ви летите!!!

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

— І не віриться, що помер...
— Що, такою був сволотою?..

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема В. Васюшкіна)

4 820012 960675 04

Якщо ви передплатили «Перець» лише на перше півріччя,
не забудьте продовжити передплату.
Це ви можете зробити хоч сьогодні.
Індекс 74393.
Передплатна ціна на 6 місяців — 6 грн. 90 коп.
Смійтеся на здоров'я!